

1.5. ZADANIA DLA UCZNIA, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Dar życia, który Stwórca powierzył człowiekowi, domaga się od człowieka, aby miał świadomość jego wartości i przyjmował go z odpowiedzialnością.
- Człowiek jest powołany również do tego, aby być roztroptym i odpowiedzialnym gospodarzem w świecie natury.
- Rodzicielstwo jest zadaniem przekazywania życia, otoczenia go troską i wychowania.

Zasady

- Życie traktuję jako największą wartość i dar, który należy rozwijać, wzbogacać i realizować.
- Rozwijam swoje zdolności i talenty.
- W sprawach życiowych radzę się doświadczonych i mądrych ludzi.

1.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Podstawowym obowiązkiem rodziców jest wychowanie dziecka od jego poczęcia aż do chwili całkowitego usamodzielnienia się.
- Wszelkie ataki godzące w życie, winny się spotkać ze zdecydowanym sprzeciwem.
- Dorastanie młodych ludzi w prawidłowo funkcjonującej rodzinie przygotowuje do odpowiedzialnego przekazywania życia.

Zasady

- Uczę moje dzieci odpowiedzialnego rodzicielstwa.
- Ostrzegam dorastające dziecko przed lekkomyślnym narażaniem swego zdrowia i życia.
- Dbam o zachowanie obyczajów w rodzinie.

1.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Wychowawca kształtuje osobowość wychowanka – jego charakter, życie emocjonalne i duchowe.

- Przyznanie wszystkim obywatelom prawa do życia jest podstawą cywilizacji miłości.
- Pedagogizacja rodziców jest formą współpracy szkoły z domem rodzinnym ucznia.

Zasady

- Promuję w szkole wychowanie prorodzinne poprzez organizowanie spotkań, pogadanek, dyskusji itp.
- Dokładam wszelkich starań, by przygotować wychowanków do dojrzałego i odpowiedzialnego wkroczenia w dorosłe życie.
- Wskazuję uczniom niezbędną wiedzę dotyczącą obrony życia i szanowania zdrowia.

1.8. SPOSÓB REALIZACJI

Szkoła może organizować odczyty, prelekcje, pokazy filmów, spotkania z gośćmi, które będą dotyczyły promocji życia rodzinnego i ochrony życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci oraz zagadnień integralnego rozwoju człowieka.

1.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Młody człowiek, z właściwym entuzjazmem, angażuje się w przedsięwzięcia, które przyczyniają się do jego rozwoju intelektualnego, fizycznego i duchowego. W ten sposób przygotowuje się do przyjęcia czekających go w życiu dorosłym zadań.

1.10. ZAGROŻENIA

Na świecie utrzymuje się nierówność społeczna. Postęp techniczny i materialny dokonuje się kosztem wyzysku ludzi ubogich. Społeczeństwa poddane są presji propagandy antyrodzinnej, poczynając od zafałszowania samej definicji rodziny poprzez zakwestionowanie jej istoty i roli, aż do reklamowania rozwiązłości i ułatwiania rozwodów. Podczas lekcji wychowania seksualnego młodzież dowiaduje się o sposobach aborcji, technikach współżycia seksualnego i ich praktycznym stosowaniu. Ukrywane są skutki ingerencji w poczęcie nowego życia, np.: utrata płodności, fizyczne i psychiczne niszczenie organizmu.

II. PEDAGOG

2.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Czy życie jest zadaniem? W pewnym sensie można tak powiedzieć. Przede wszystkim życie jest darem od Boga. Powinniśmy, więc bronić go najlepiej, jak potrafimy. Jesteśmy za nie odpowiedzialni.

Powinniśmy świadomie podchodzić do zadania, jakim jest nasze życie. Wiadomo jednak nie od dziś, że jest to bardzo trudne. W „rozwiązaniu” tego zadania pomagają nam przede wszystkim nasi rodzice i najbliżsi, ale i szkoła, nauczyciele. Do nich zawsze możemy się zwrócić w trudnej sytuacji.

2.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

Oskar i pani Róża to jedna z najpiękniejszych i najsłynniejszych powieści francuskiego pisarza. Na kartach tej książki poznajemy cały sekret życia. A wszystko to dzięki małemu Oskarowi, który tak dojrzałe podchodzi do tego tematu, tematu życia i śmierci.

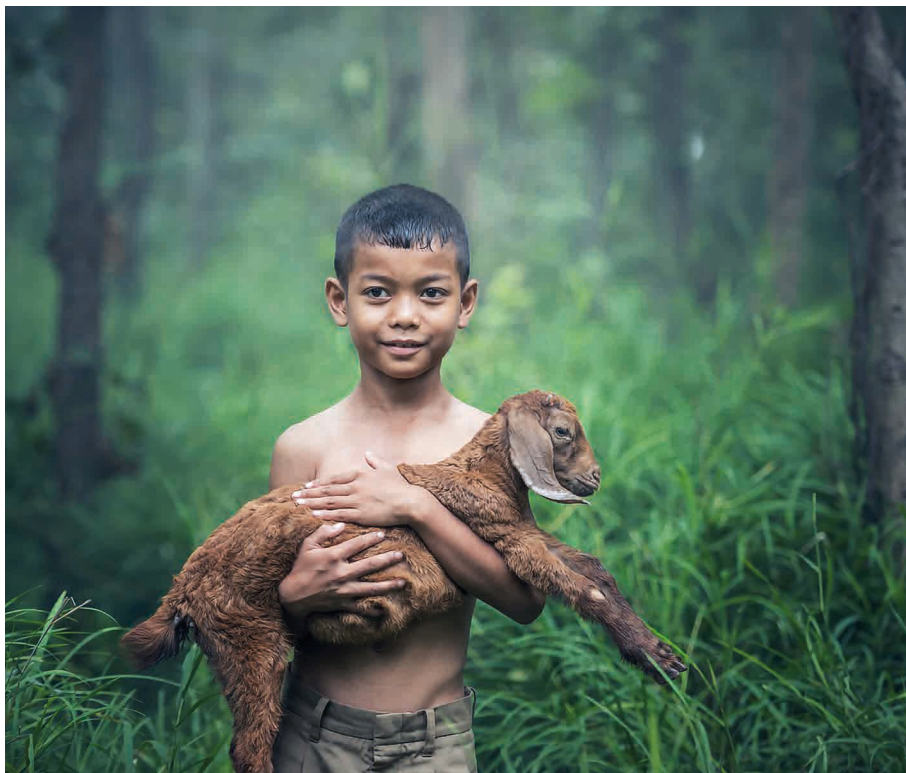

E.E. Schmitt, *Oskar i pani Róża*, Społeczny Instytut Wydawniczy Znak, Kraków 2011, s. 66.

Szanowny Panie Boże,

Dzisiaj rano, o ósmej, powiedziałem Peggy Blue, że kocham ją, tylko ją i że nie wyobrażam sobie życia bez niej. Rozpłakała się, wyznała, że zdejmuję jej z serca wielki ciężar, bo ona też kocha tylko mnie i na pewno już nigdy nikogo nie znajdzie, zwłaszcza teraz, kiedy jest różowa. Wtedy, ciekawa rzecz, zaczęliśmy oboje płakać, ale to było bardzo przyjemne. Fajne jest życie we dwoje. Szczególnie po pięćdziesiątce, kiedy ma się za sobą różne przejścia.

Przytoczony cytat ukazuje nam, w oczach umierającego dziecka, jak ważne i przyjemne może być życie. Człowiek nie tworzy życia. On nim zarządza. I właśnie mały Oskar robi to, wiedząc, jak mało czasu mu zostało. Poznaje zalety wspólnego życia i wielką siłę miłości. Można by więc rzec, że tak ciężko doświadczone przez życie dziecko „rozwiązuje” to trudne zadanie na szóstkę. I do tego my wszyscy powinniśmy dążyć.

III. NAUCZANIE RELIGIJNE

3.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

Istnieje antynomia pomiędzy młodością a śmiercią. Śmierć wydaje się daleka od młodości. Tak, skoro jednak młodość oznacza projekt całego życia, projekt zbudowany wedle kryterium sensu i wartości, nieodzowne jest również w młodości pytanie o kres. Pozostawione samemu sobie doświadczenie ludzkie mówi to samo, co Pismo Święte: „postanowione jest człowiekowi raz umrzeć” (Hbr 9,27). Pisarz natchniony dodaje: „a potem sąd” (Hbr 9,27). Chrystus zaś mówi: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” (J 11,25 n.). Pytajcie zatem Chrystusa, jak młody człowiek w Ewangelii: „Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”.

PS 5.

Pewnego razu zadałem wam pytanie: Gdzie jest wasz skarb, gdzie spoczywa wasze serce? (por. wywiad udzielony grupie młodych Belgów, 31 marca 2014 r.). Tak, nasze serca mogą przywiązać się do prawdziwych lub fałszywych skarbów, mogą znaleźć prawdziwy odpoczynek albo się uśpić, stając się leniwe i odrętwiałe. Najcenniejszym dobrem, jakie możemy mieć w życiu, jest nasza relacja z Bogiem. Czy jesteście o tym przekonani? Czy zdajecie sobie sprawę z nieocenionej wartości, jaką macie w oczach Boga? Czy wiecie, że jesteście kochani i akceptowani przez Niego bezwarunkowo, tacy, jakimi jesteście? Kiedy zanika postrzeganie tego, istota ludzka staje się niezrozumiałą zagadką, ponieważ właśnie świadomość, że jesteśmy bezwarunkowo kochani przez Boga, nadaje sens naszemu życiu. Czy pamiętacie rozmowę Jezusa z bogatym młodzieńcem (por. Mk 10, 17-22)? Ewangelista Marek pisze, że Pan spojrzał na niego z miłością (por. w. 21), a następnie zachęcił go do pójścia za Nim, aby znalazł prawdziwy skarb. Drodzy młodzi, życzę wam, aby to spojrzenie Chrystusa, pełne miłości, towarzyszyło wam przez całe życie.

Franciszek, Orędzie Papieża Franciszka na XXX Światowy Dzień Młodzieży 2015 r., Watykan, 31.01.2015, [online:] https://www.vatican.va/content/francesco/pl/messages/youth/documents/papa-francesco_20150131_messaggio-giovani_2015.html [dostęp: 19.07.2021].

3.2. PISMO ŚWIĘTE

A oto zbliżył się do Niego pewien człowiek i zapytał: „Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?” Odpowiedział mu: „Dla czego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania”. Zapytał Go: „Które?” Jezus odpowiedział: „Oto te: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca i matkę oraz miłuj swego bliźniego jak siebie samego!” Odrzekł Mu młodzieniec: „Przestrzegałem tego wszystkiego, czego mi jeszcze brakuje?” Jezus mu odpowiedział: „Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!” Gdy młodzieniec usłyszał te słowa, odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.

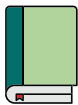
Mt 19,16-22;
por. Wj 12,24-34;
Mdr 11,24-26.

3.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Każdy jest odpowiedzialny przed Bogiem za swoje życie, które od Niego otrzymał. Bóg pozostaje najwyższym Panem życia. Jesteśmy obowiązani przyjąć je z wdzięcznością i chronić je ze względu na Jego cześć i dla zbawienia naszych dusz. Jesteśmy zarządcami, a nie właścicielami życia, które Bóg nam powierzył. Nie rozporządzamy nim.

KKK 2280;
por. 336.

IV. LITERATURA

- Drączkowski F., *Nasze powołanie do szczęścia*, wyd. Bernardinum, Pelplin 2005.
- Dziewiecki M., *Powołani do życia w prawdzie i miłości*, wyd. Rhetos, Warszawa 2004.
- Franciszek, *Orędzie Papieża Franciszka na XXX Światowy Dzień Młodzieży 2015 r.*, Watykan, 31.01.2015, [online:] https://www.vatican.va/content/francesco/pl/messages/youth/documents/papa-francesco_20150131_messaggio-giovani_2015.html [dostęp: 19.07.2021].
- Jan Paweł II, *List apostolski Parati semper do młodych całego świata z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży*, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 3, Listy, Wydawnictwo M, Kraków 2007, s. 251-275.

- Wydawnictwo M, Kraków 2007, s. 251-275. Kongregacja Nauki Wiary, *Katechizm Kościoła Katolickiego*, wyd. Pallottinum, Poznań 2002.
- Kornas-Biela D., *Wokół początku życia ludzkiego*, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 2002.
- Manenti A., *Powołanie. Psychologia i łaska*, wyd. Ojców Franciszkanów, Kraków 1995.
- Martini C.M., *Powołanie świeckich*, Wydawnictwo WAM, Kraków 1999.
- Meissner K., *Twoje życie. Rozmowy z dziewczyną o życiu, rodzinie, małżeństwie, płciowości, miłości*, wyd. Oficyna Współczesna, Poznań 1991.
- Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Biblia Tysiąclecia*, wyd. Pallottinum, Poznań 2012.
- Schmitt E.E., *Oskar i pani Róża*, Społeczny Instytut Wydawniczy Znak, Kraków 2011, s. 66.
- Zwoliński A., *Błogosławieni jesteście. Powołanie chrześcijanina*, wyd. Sióstr Loretanek, Warszawa 2003.

